

ABSTRAKT

Tato bakalářská práce se zabývá technikami, které politikové antického Říma používali k náboženské legitimizaci své politické moci a svého postavení. Jejím cílem je shromáždit doklady o různých podobách tohoto fenoménu, které se nacházejí v dílech antických dějepisců.

Po úvodním vymezení tématu a pole výzkumu (vztah náboženství a politiky v římské republice) následuje stručná charakteristika jednotlivých pramenů (tedy řeckých a římských historiků a jejich děl). Další tři kapitoly jsou již kazuistické a uvádějí doklady o jednotlivých podobách náboženské legitimizace politické moci. První z nich se zabývá využíváním náboženství v politické rétorice, druhá a nejrozsáhlejší pak náboženskou žalobou a politickou blasfemií (dvěma nejzajímavějšími jevy v rámci tématu), třetí poté specifickými případy využívání náboženství k dlouhodobé politické sebe prezentaci.

V předposlední kapitole je stručně popsána změna politické situace na počátku principátu, kdy dosavadní formy náboženské legitimizace politické moci mizí a jsou nahrazeny jinými. Závěrečná kapitola se pak zabývá možností analýzy shromážděného materiálu z pohledu religionistiky, a to především v rámci sociologie náboženství.